

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laud___, sed reprehend___. Marcus: “Cur ego semper reprehend__, numquam laud__? Titus et Sextus semper laud____, numquam reprehend_____.” Magister: “Tu non laud___, sed reprehend___, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog__!” Sextus: “Tu non semper interrog___; nos saepe interrog_____ nec prave respondemus: itaque a magistro laud____, non reprehend_____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog_____: itaque recte respondetis ac laud_____!” Titus: “Nos magistrum ver_____. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver____. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ___ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “___ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ___ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehend___. Marcus: “Cur ego semper reprehend___, numquam laud___? Titus et Sextus semper laud___, numquam reprehend___.” Magister: “Tu non laud___, sed reprehend___, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog___!” Sextus: “Tu non semper interrog___; nos saepe interrog___ nec prave respondemus: itaque a magistro laud___, non reprehend___.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog___: itaque recte respondetis ac laud___!” Titus: “Nos magistrum ver___. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver___. Cur vos eum ver___?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehend__, numquam laud__? Titus et Sextus semper laud____, numquam reprehend_____.” Magister: “Tu non laud__, sed reprehend__, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog__!” Sextus: “Tu non semper interrog__; nos saepe interrog_____ nec prave respondemus: itaque a magistro laud____, non reprehend_____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog____: itaque recte respondetis ac laud_____!” Titus: “Nos magistrum ver____. None tu eum ver__?” Marcus: “Ego magistrum non ver__. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laud___? Titus et Sextus semper laud___, numquam reprehend___.” Magister: “Tu non laud___, sed reprehend___, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog___!” Sextus: “Tu non semper interrog___; nos saepe interrog___ nec prave respondemus: itaque a magistro laud___, non reprehend___.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog___: itaque recte respondetis ac laud___!” Titus: “Nos magistrum ver___. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver___. Cur vos eum ver___?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui ____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ___ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “___ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ___ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laud____, numquam reprehend____.” Magister: “Tu non laud____, sed reprehend____, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog__!” Sextus: “Tu non semper interrog__; nos saepe interrog____ nec prave respondemus: itaque a magistro laud____, non reprehend____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog____: itaque recte respondetis ac laud____!” Titus: “Nos magistrum ver____. None tu eum ver__?” Marcus: “Ego magistrum non ver____. Cur vos eum ver____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehend_____.” Magister: “Tu non laud___, sed reprehend___, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog___!” Sextus: “Tu non semper interrog___; nos saepe interrog_____ nec prave respondemus: itaque a magistro laud_____, non reprehend_____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog_____: itaque recte respondetis ac laud_____!” Titus: “Nos magistrum ver_____. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver_____. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ___ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “___ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ___ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laud___, sed reprehend___, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog___!” Sextus: “Tu non semper interrog___; nos saepe interrog___ nec prave respondemus: itaque a magistro laud___, non reprehend___.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog___: itaque recte respondetis ac laud___!” Titus: “Nos magistrum ver___. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver___. Cur vos eum ver___?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehend__, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog__!” Sextus: “Tu non semper interrog__; nos saepe interrog____ nec prave respondemus: itaque a magistro laud____, non reprehend____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog____: itaque recte respondetis ac laud____!” Titus: “Nos magistrum ver____. None tu eum ver__?” Marcus: “Ego magistrum non ver__. Cur vos eum ver____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrog__!” Sextus: “Tu non semper interrog__; nos saepe interrog_____ nec prave respondemus: itaque a magistro laud_____, non reprehend_____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog_____: itaque recte respondetis ac laud_____!” Titus: “Nos magistrum ver_____. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver_____. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ___ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “___ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ___ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogas; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamus: itaque recte respondetis ac laudamur!” Titus: “Nos magistrum verum. None tu eum verum?” Marcus: “Ego magistrum non verum. Cur vos eum verum?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamus nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamus: itaque recte respondetis ac laudamur!” Titus: “Nos magistrum verum. None tu eum verum?” Marcus: “Ego magistrum non verum. Cur vos eum verum?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laud____, non reprehend____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog____: itaque recte respondetis ac laud____!” Titus: “Nos magistrum ver____. None tu eum ver____?” Marcus: “Ego magistrum non ver____. Cur vos eum ver____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehend_____.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog_____: itaque recte respondetis ac laud_____!” Titus: “Nos magistrum ver_____. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver_____. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrog____: itaque recte respondetis ac laud____!” Titus: “Nos magistrum ver____. None tu eum ver____?” Marcus: “Ego magistrum non ver____. Cur vos eum ver____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laud_____!” Titus: “Nos magistrum ver_____. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver____. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum ver _____. None tu eum ver ___?” Marcus: “Ego magistrum non ver _____. Cur vos eum ver _____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum ver___?” Marcus: “Ego magistrum non ver___. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non ver___. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res ____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum ver_____?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui _____. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros _____ magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir _____ qui multas res _____ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res ___ quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “___ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri _____. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed _____ atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque _____ est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum _____. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non _____ respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “_____ numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem _____ ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numeros dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” _____ puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, _____ Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper _____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper ____ respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum _____. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum laudat. Marcus, qui semper _____ respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum laudat. Marcus, qui semper prave respondet, a magistro _____: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum laudat. Marcus, qui semper prave respondet, a magistro reprehenditur: “_____ recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum laudat. Marcus, qui semper prave respondet, a magistro reprehenditur: “Numquam recte respondes, Marce! Cur non _____ antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum laudat. Marcus, qui semper prave respondet, a magistro reprehenditur: “Numquam recte respondes, Marce! Cur non cogitas antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam _____

CAPITVLVM SEPTIMVM DECIMVM

PENSVM A

Marcus a magistro non laudatur, sed reprehenditur. Marcus: “Cur ego semper reprehendor, numquam laudor? Titus et Sextus semper laudantur, numquam reprehenduntur.” Magister: “Tu non laudaris, sed reprehenderis, quia prave respondes.” Marcus: “Sed ego semper interrogor!” Sextus: “Tu non semper interrogaris; nos saepe interrogamur nec prave respondemus: itaque a magistro laudamur, non reprehendimur.” Marcus: “At facile est id quod vos interrogamini: itaque recte respondetis ac laudamini!” Titus: “Nos magistrum veremur. None tu eum vereris?” Marcus: “Ego magistrum non vereor. Cur vos eum veremini?”

PENSVM B

Discipulus est puer qui discit. Vir qui pueros docet magister est. Magister est vir doctus qui multas res scit quas pueri nesciunt. Sextus nec stultus nec piger, sed prudens atque industrius est. Magister interrogat, discipulus qui respondere potest manum tollit. Non oportet respondere antequam magister interrogat. Magister: “Dic numeros a decem usque ad centum!” Quisque puer manum tollit, primum Sextus, deinde Titus, postremo Marcus. Sextus numerus dicit: “X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXX, XL, L, LX, LXX, LXXX, XC, C.” Sextus bonus discipulus est, qui semper recte respondet; itaque magister eum laudat. Marcus, qui semper prave respondet, a magistro reprehenditur: “Numquam recte respondes, Marce! Cur non cogitas antequam respondes?” Marcus: “Cur Titus non interrogas? Is non tam saepe

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non _____, sed _____ est ac magistro _____ incertum dat. Sextus vero recte respondet, _____ difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed _____ est. Unus _____ est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?
Cur Sextus a magistro laudatur?
Cur Marcus reprehenditur?
Estne facile id quod Titus interrogatur?
Cur Titus non statim respondet?
Uter recte respondet, Titusne an Sextus?
Quot sunt undetriginta et novem?
Tres sestertiis quot sunt asses?
Quot denarii sunt octoginta sestertii?
Num faciles sunt numeri Romani?
Tunc a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed _____ est ac magistro _____ incertum dat. Sextus vero recte respondet, _____ difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed _____ est. Unus _____ est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?
Cur Sextus a magistro laudatur?
Cur Marcus reprehenditur?
Estne facile id quod Titus interrogatur?
Cur Titus non statim respondet?
Uter recte respondet, Titusne an Sextus?
Quot sunt undetriginta et novem?
Tres sestertiis quot sunt asses?
Quot denarii sunt octoginta sestertii?
Num faciles sunt numeri Romani?
Tunc a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro _____ incertum dat. Sextus vero recte respondet, _____ difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed _____ est. Unus _____ est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?
Cur Sextus a magistro laudatur?
Cur Marcus reprehenditur?
Estne facile id quod Titus interrogatur?
Cur Titus non statim respondet?
Uter recte respondet, Titusne an Sextus?
Quot sunt undetriginta et novem?
Tres sestertiis quot sunt asses?
Quot denarii sunt octoginta sestertii?
Num faciles sunt numeri Romani?
Tunc a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, _____ difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed _____ est.

Unus _____ est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?

Cur Sextus a magistro laudatur?

Cur Marcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed _____ est.

Unus _____ est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?

Cur Sextus a magistro laudatur?

Cur Marcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus _____ est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?
Cur Sextus a magistro laudatur?
Cur Marcus reprehenditur?
Estne facile id quod Titus interrogatur?
Cur Titus non statim respondet?
Uter recte respondet, Titusne an Sextus?
Quot sunt undetriginta et novem?
Tres sestertiis quot sunt asses?
Quot denarii sunt octoginta sestertii?
Num faciles sunt numeri Romani?
Tunc a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV _____.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?

Cur Sextus a magistro laudatur?

Cur Marcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo?

Cur Sextus a magistro laudatur?

Cur Marcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur?

Cur Marcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur?

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur?

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet?

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus?

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus? **Sextus recte respondet.**

Quot sunt undetriginta et novem?

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus? **Sextus recte respondet.**

Quot sunt undetriginta et novem? **Undetriginta et novem duodequadraginta sunt.**

Tres sestertiis quot sunt asses?

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus? **Sextus recte respondet.**

Quot sunt undetriginta et novem? **Undetriginta et novem duodequadraginta sunt.**

Tres sestertiis quot sunt asses? **Tres sestertiis duodecim asses sunt.**

Quot denarii sunt octoginta sestertii?

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus? **Sextus recte respondet.**

Quot sunt undetriginta et novem? **Undetriginta et novem duodequadraginta sunt.**

Tres sestertiis quot sunt asses? **Tres sestertiis duodecim asses sunt.**

Quot denarii sunt octoginta sestertii? **Octoginta sestertii viginti denarii sunt.**

Num faciles sunt numeri Romani?

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus? **Sextus recte respondet.**

Quot sunt undetriginta et novem? **Undetriginta et novem duodequadraginta sunt.**

Tres sestertiis quot sunt asses? **Tres sestertiis duodecim asses sunt.**

Quot denarii sunt octoginta sestertii? **Octoginta sestertii viginti denarii sunt.**

Num faciles sunt numeri Romani? **Numeri Romani faciles non sunt, sed difficiles.**

Tune a magistro tuo laudaris?

Interrogantur quam ego.” Magister: “Iam eum interrogo: quot sunt XXI et LXVIII?” Titus: “ LXXXVII? an LXXXVIII?” Titus non **certus**, sed **incertus** est ac magistro **responsum** incertum dat. Sextus vero recte respondet, **quamquam** difficile est id quod interrogatur. Quod Marcus interrogatur non difficile, sed **facile** est.

Unus **denarius** est IV sestertii, unus sestertius IV **asses**.

PENSVM C

Quid pueri discunt in ludo? **Pueri numeros et litteras discunt in ludo.**

Cur Sextus a magistro laudatur? **Sextus a magistro laudatur, quia semper recte respondet.**

Cur Marcus reprehenditur? **Marcus reprehenditur, quod semper prave respondet.**

Estne facile id quod Titus interrogatur? **Quod Titus interrogatur facile non est, sed difficile.**

Cur Titus non statim respondet? **Titus non statim respondet, quia certus non est.**

Uter recte respondet, Titusne an Sextus? **Sextus recte respondet.**

Quot sunt undetriginta et novem? **Undetriginta et novem duodequadraginta sunt.**

Tres sestertiis quot sunt asses? **Tres sestertiis duodecim asses sunt.**

Quot denarii sunt octoginta sestertii? **Octoginta sestertii viginti denarii sunt.**

Num faciles sunt numeri Romani? **Numeri Romani faciles non sunt, sed difficiles.**

Tune a magistro tuo laudaris? **Ego a magistro meo laudor.**